

Sygn. akt III KK 114/22

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie **D. S. i D. G.** ,
skazanych z art. 267 § 3 k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 28 kwietnia 2022 r.
z urzędu, kwestii dopuszczalności kasacji obrońcy skazanych,
od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 25 sierpnia 2021 r.,
sygn. akt IV Ka (...),
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w O.,
z dnia 15 lutego 2021 r., sygn. akt II K (...)

postanowił:

- 1. pozostawić kasacje bez rozpoznania;**
- 2. obciążyć skazanych kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego w częściach na nich przypadających.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 15 lutego 2021 r., sygn. akt II K (...), D. S. i D. G. zostali skazani za popełnienie przestępstw z art. 267 § 3 k.k., za które na mocy tego przepisu wymierzono im kary grzywny w wysokości po 100 stawek dziennych przy ustaleniu jednej stawki na 20 zł. Wyrokiem tym D. S. został uniewinniony od zarzutu popełnienia czynu z art. 193 k.k., a D. G. czynu z art. 190 § 1 k.k.

Sąd Okręgowy w K., po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonych oraz pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych, który zaskarżył wyrok w całości, wyrokiem z dnia 25 sierpnia 2021 r., sygn. akt IV Ka (...), zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Kasacje od tego wyroku wniósł obrońca obu skazanych w formule jednego pisma procesowego. Zaskarżając go w całości zarzucił:

rażące naruszenie prawa materialnego, a mianowicie:

1. art. 276 §3 k.k., poprzez przyjęcie, że osoby zajmujące lokal mieszkalny w celu zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych, nie są uprawnione do uzyskania informacji dotyczących tego lokalu, utrwalanych m.in. za pomocą urządzeń audio- video (kamer);
2. art. 30 k.k., poprzez całkowitą rezygnację z rozważenia oceny zachowań oskarżonych pod kątem kontratypu, w sytuacji gdy okoliczności w jakich doszło do utrwalenia informacji za pomocą urządzenia audio-video w kontekście zachowania pokrzywdzonych, obawy o zdrowie i funkcjonowanie psa, jak również w obawie przed zniszczeniem bądź też zaborem wartościowych rzeczy podczas nieobecności oskarżonych w mieszkaniu, przemawia za przyjęciem, iż oskarżeni działali w warunkach usprawiedliwionego błędu co do bezprawności.

Podnosząc takie zarzuty obrońca skazanych wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i uniewinnienie oskarżonych.

W pisemnej odpowiedzi na kasacje prokurator Prokuratury Rejonowej w O. wniósł o ich oddalenie jako oczywiście bezzasadnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacje obrońcy skazanych D. S. i D. G. są niedopuszczalne z mocy ustawy i dlatego należało pozostawić je bez rozpoznania.

Zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenie to zgodnie z § 4 tego przepisu, nie dotyczy kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. oraz kasacji jednego z podmiotów szczególnych wymienionych w art. 521 k.p.k.

Tymczasem jak wynika z akt przedmiotowej sprawy, D. S. i D. G. zostali skazani za popełnienie przestępstw z art. 267 § 3 k.k. na samoistne kary grzywny. Nie doszło zatem do wymaganego treścią art. 523 § 2 k.p.k. skazania na karę bezwarunkowego pozbawienia wolności.

We wniesionych kasacjach obrońca skazanych nie wskazał również na żadne z uchybień określonych w art. 439 k.p.k.

Tak zredagowane kasacje należało więc pozostawić bez rozpoznania jako niedopuszczalne z mocy ustawy.

Na zakończenie, abstrahując od powyższego, należy zauważyć, że obrońca skazanych nie mógł zaskarżyć kasacją całości wyroku sądu odwoławczego, gdyż wyrok ten, z uwagi na zaskarżenie wyroku Sądu I instancji przez pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych, zawierał również rozstrzygnięcia związane z utrzymaniem w mocy wyroku Sądu I instancji w części uniewinniającej oskarżonych od części zarzutów.

Sąd Najwyższy obciążył skazanych kosztami postępowania zgodnie z treścią art. 637 § 1 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji postanowienia.